

Clam pel català contra Bauzà

Maria del Mar Bonet i Miquel Calçada, al costat dels 50.000 manifestants que van recórrer els carrers de Palma el diumenge 25 de març.

Malgrat que desenes de milers de persones li ho demanaren al carrer, José Ramón Bauzà no pensa rectificar els atacs al català.

Impertèrrit. Així es mostra el president José Ramón Bauzà. Per a ell tant se val que la manifestació per la llengua convocada per l'Obra Cultural Balear (OCB) fos un enorme èxit de participació. Ja ho va dir per endavant i ho confirmà l'endemà: no hi haurà canvis a la política lingüística decidida i anunciada. La polèmica política entorn d'aquesta qüestió, però, no s'atura.

La manifestació. L'allau de gent superà les previsions dels organitzadors. En acabar-se la manifestació l'OCB parlava "d'unes 50.000 persones", mentre que la policia local —la delegació del govern espanyol es negà a donar xifres de participació— deia "uns 15.000" assistents. Entre aquestes dues quantitats hi

devia haver el nombre de manifestants, però en realitat tant és quants foren exactament. Va ser una de les manifestacions més concorregudes que hi ha hagut mai a les Balears. Quan el cap arribava a la destinació, el Consolat de Mar, seu del govern, la cua encara no s'havia mogut del lloc de sortida, a la plaça d'Espanya.

L'èxit era valorat per Jaume Mateu, president de l'OCB; en el parlament que feu al final de la manifestació. "Hem tornat fer un clam històric a favor de la nostra llengua. [...] Som una vertadera generació. La força indestructible que hem congregat ens omple de raons." Raons per a, "primer, exigir al president Bauzà que ens rebí" per a poder dir-li que "no podrà ignorar aquesta històrica resposta a les seves escomeses contra

la nostra llengua". En segon lloc, per a dir als diputats del Parlament "que prenguin bona nota" de la manifestació a l'hora "de votar la llei de la ignomínia, la que exclou la nostra llengua, la catalana, de la nostra administració pública", i que sobre aquests diputats recau la responsabilitat de triar entre "servir les Illes Balears, la seva gent, la seva llengua i cultura o, contràriament, permetre que els nostres drets lingüístics com a catalanoparlants siguin ignorats i ens convertesquin en ciutadans de segona". En tercer lloc, la manifestació dona la raó per a "preparar-nos, perquè el setge al català als mitjans de comunicació públics i a l'administració ha començat; i es prepara la persecució al català a l'escola".

L'allau de gent desbordà les previsions de l'Obra Cultural Balear, organitzadora de la manifestació en defensa de la llengua pròpia de les Illes.

Finalment, Mateu exhortà els presents a no defallir. “Aquesta multitudinària manifestació no és el final de res, sinó el començament d’una nova actitud en defensa de la llengua catalana. A partir d’ara hem de ser molt més fermes i rigoroses a l’hora de plantar-nos davant de qualsevol greuge o negligència vers la nostra parla.”

Polèmica amb Bauzà. La mateixa nit de la manifestació, el secretari general del PP, Miquel Ramis, ja advertia que si bé “respectam absolutament tota la gent que s’ha manifestat i naturalment la tenim en compte” a l’hora de governar, també “cal tenir en compte i respectar allò que en democràcia és fonamental: que el PP va guanyar les eleccions i compleix el seu programa electoral” en tot allò que fa referència al català. En el mateix sentit s’havia manifestat el portaveu del govern, Rafel Bosch, el divendres anterior, després del consell de govern, quan advertí que “els resultats electorals varen ser clars”. Aquesta opinió foren refutades per la secretària general del PSIB-PSOE i portaveu del seu partit al Parlament, Francina Armengol, que durant la manifestació assegurava que “allò que fa Bauzà és crear un problema allà no n’hi havia cap” i que “menteix quan diu que compleix el programa, perquè quan li interessa no ho fa: per exemple, havia dit que no apujaria els impostos i els ha apujats”.

El gran guirigall polític respecte a les valoracions de la manifestació i del

fons reivindicador es desfermà el dimarts següent –el de la setmana passada– a la cambra balear. Durant la sessió setmanal de control al govern, tant Armengol, com Cosme Bonet –també del PSOE–, com Biel Barceló –portaveu del PSM-IV-Entesa i secretari general del PSM–, com també Antoni Alorda –diputat del PSM– assetjaren el govern, instant-lo a “escoltar el clam” pel català que s’havia sentit dos dies abans als carrers de Palma, que demanava de “rectificar” la seva política lingüística i aturar “la croada contra el català que porta a terme”.

Bauzà, amb la fredor característica, no exempta de bones dosis d’arrogància, es limità a contestar amb displicència que “el govern no ataca el català, sinó que dóna més llibertat als ciutadans perquè puguin triar” la llengua que volen emprar en les relacions amb l’administració, i que “guanya” espais de “llibertat” lingüística a tots els àmbits –com els mitjans de comunicació. Acusà l’oposició i, implícitament, l’OCB i més col·lectius que s’han mobilitzat contra ell per la llengua d’actuar “falsejant la realitat” i de perseguir “interessos partidistes”. Contestant l’eslògan de la manifestació –“Sí a la nostra llengua”–, el president illenc acabà dient que ell, el seu govern i tot el seu partit aposten per “un sí a la llibertat i un no a la imposició”.

Així mateix, el president insistí en la seva coneguda tesi segons la qual “les manifestacions no poden substituir les eleccions” i com que “els ciutadans parlaren molt clar” el mes de maig passat,

aleshores al PP i al govern els pertoca de “complir allò que van prometre”, i “això farem”. Anuncià, formalment, que totes les mesures avançades en matèria de política lingüística es duran a terme tal com s’havia previst.

L’oposició insistí fort i ferm a criticar l’actitud del president. Alorda fou el qui anà més lluny quan acusà Bauzà de ser “l’enemic número 1 del català” a les Balears i demanà al portaveu del govern i conseller d’Educació i Cultura si no “se sent empegueït quan intel·lectuals reconeguts comparen “la seva política lingüística” amb “la de Franco”. Bosch demanà que retiràs aquestes paraules, Alorda s’hi negà i es visqueren uns moments de forta tensió.

Aquell mateix dia l’OCB feia una conferència de premsa per a valorar la manifestació –“un èxit indiscutible, un clam per la llengua pròpia, una germació de prop de 50.000 persones”–, i aprofità l’avinentsa per a respondre les paraules de Bauzà. “Si Bauzà considera que la política lingüística és una qüestió de llibertat”, aleshores demanà al president “que deixi llibertat als seus diputats” a l’hora de votar la reforma de la llei que rebaixa el català de requisit a mèrit per a entrar a l’administració. L’OCB apel·là a la consciència dels diputats del PP per a evitar que es confirmàs el “greu retrocés” que hi hauria en la normalització lingüística del català a les Illes si s’aprovàs aquesta reforma legal.

Miquel Payeras